

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากอยู่ในช่วงของวัยเชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งมีการพัฒนาการอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม กล่าวคือร่างกายเจริญเติบโตเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศ มีอารมณ์แปรปรวนอ่อนไหวง่าย มีปัญหาในด้านการปรับตัว สมองเจริญเติบโตเต็มที่ มีความสามารถในการคิดหาเหตุผลในเชิงนามธรรมได้เท่าผู้ใหญ่ แต่ยังคงอึดอัดประสพการณ์ในการดำเนินชีวิต และในปัจจุบันแนวโน้มพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยได้เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก เนื่องมาจากการรับรู้ข่าวสาร ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีของเครื่องมือเครื่องใช้ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับเอาวัฒนธรรมจากต่างประเทศเรื่องพฤติกรรมการคบเพื่อนต่างเพศ รวมถึงการมีสื่อและเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงสื่ออบายมุขที่เป็นสิ่งกระตุ้นและช่วยยั่วอารมณ์ทางเพศได้อย่างเสรี ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่อาจทำให้เกิดตั้งครรภ์ในวัยรุ่นโดยไม่ได้อวางแผนไว้ (พัชรินทร์ ดวงแก้ว, 2549) และมีความเสี่ยงที่จะมีโอกาสเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้ง่าย (จันท์จิตา พุกทยานานนท์, 2538)

ผลการสำรวจและวิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคู่อริโดยไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยเพื่อคุมกำเนิดหรือป้องกันการติดโรค (Gray and Punpuing, 1999 ; Singh et al., 2000 ; เอแบคโพลล์, 2540) จากการศึกษาการป้องกันและการลดการติดเชื้อเอชไอวีในวัยรุ่นและเยาวชนของวารุณี ฟองแก้วและคณะ พบว่าวัยรุ่นชายและหญิงเพียงร้อยละ 34.4 และ 27.6 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่านั้น (วารุณี ฟองแก้วและคณะ, 2549)

ข้อมูลจากสำนักกระบาดวิทยาในปี พ.ศ.2547 ระบุว่า จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีกว่าร้อยละ 26.9 ของจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด (สำนักกระบาดวิทยา, 2549) ซึ่งให้เห็นแนวโน้มที่วัยรุ่นจะเผชิญปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากขึ้นอีกในอนาคต และสะท้อนภาพการขาดข้อมูลที่ถูกต้อง

จากรายงานสถานการณ์โรคเอดส์ของอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อ HIV ตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2533 ถึง 25 ธันวาคม 2549 ร้อยละ 7.27 ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 รองจากอำเภอเมือง ปัจจัยที่ทำให้เสี่ยงต่อการติดเชื้อ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสูงถึงร้อยละ 92.35 ของผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อทั้งหมดของอำเภอนางรอง (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์, 2550)

เนื่องจากในอำเภอนางรองมีความชุกของผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ป่วยเอดส์สูง และวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศและการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากการไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย การศึกษาในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงความรู้และทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นนักศึกษาชาย ระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของนักศึกษาชายระดับอาชีวศึกษา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

คำถามการศึกษา

1. นักศึกษาชายระดับอาชีวศึกษา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของ อยู่ในระดับใด
2. นักศึกษาชายระดับอาชีวศึกษา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยอย่างไร

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชายที่กำลังศึกษาระดับอาชีวศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,505 คน (สำนักทะเบียนวิทยาลัยการอาชีพนางรอง, 2550)

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ระหว่างเดือนธันวาคม 2549 – เดือนพฤษภาคม 2550

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ได้ยิน หรือเกิดจากความคิด
ความเข้าใจ (พิสมัย นพรัตน์, 2543)

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดรวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งบอกสภาพจิตใจ ใน
ทิศทางเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526)

ความรู้ในการใช้ถุงยางอนามัย หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และรายละเอียดต่าง ๆ ที่
มนุษย์แต่ละคน ได้รับและเก็บสะสมไว้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มีความหมายในเรื่องความรู้จากการ
ได้รับฟัง การเรียน หรือจากแหล่งอื่น ๆ และประสบการณ์เรื่องทั่วไปของการใช้ถุงยางอนามัย การ
ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการคุมกำเนิดและการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์

ทัศนคติในการใช้ถุงยางอนามัย หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นต่อ
สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเตรียมพร้อมเพื่อมีปฏิกิริยาโต้ตอบไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ตามความรู้สึก
ของตนเอง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมทัศนคติทั่วไปต่อการใช้ถุงยางอนามัย ทัศนคติต่อการ
ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการคุมกำเนิดและทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์

นักศึกษาชาย หมายถึง นักศึกษาชาย ที่กำลังศึกษาระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยการ
อาชีวพานารอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2549

การมีแฟน หมายถึง การมีคู่รักของนักศึกษาชาย ซึ่งเป็นคู่รักระหว่างเพศชายและเพศ
หญิง